

"Fer exposicions al carrer és la única forma de que la gent de Santa Coloma vegi quadres"

VEIÉ PAGINA ANTERIOR

Des de llavors ençà, les activitats dutes a terme per aquest grup de pintors han estat moltes. Des de conferències i exposicions didàctiques així com passis de vídeo per als alumnes i els seus familiars fins a tota mena d'exposicions a diferents sales i al carrers, passant pels tradicionals concursos de pintura ràpida inicialment promoguts pel Centre Excursionista Puig Castellar al que Els Coloristes van prendre el ralleu fa tres anys en la organització. Aquests certàmens compten cada cop amb menys participació donat que, segons els propis organitzadors, els pintors es guanyen millor la vida i no els surt a compte desplaçar-se a Santa Coloma per a intentar guan-

yar un premi que no tenen segur. Un d'aquests concursos es va convocar l'any 1982 a la ciutat d'Alès, agermanada amb Santa Coloma, on sembla ser que no hi ha el costum per part del artistes de sortir al carrer a pintar, per la qual cosa la població es va mostrar sorpresa davant l'aparició dels pintors colomencs.

Més reeixides són les classes que s'imparteixen al local del carrer de la Vistalegre. Des de fa dos anys, hi ha una llista d'espera de 40 persones. Hi ha, inclús, qui espera any i mig per tal d'assistir a l'aula dels Coloristes, on hi ha alumnes de totes les edats, des de nen petits de set anys fins a jubilats. En Ricard Rex, un altre membre

Els Coloristes aplegan avui dia més de cent sociu entre mestres i alumnes

fundador del grup, assegura perplex que "tothom vol anar als Coloristes i no sé què és el que donem". Són freqüents les sortides a la muntanya o a poblacions veïnes de professors i alumnes per pintar al natural.

Exposicions al carrer

Una de les coses que

atrau més a aquest col·lectiu és sortir al carrer de tant en tant a exposar les seves obres. Això, a banda d'una distracció, és la única manera que la gent de Santa Coloma vegi els seus quadres, doncs si fan la mostra a un lloc tancat no hi va ningú. I, a sobre, han de donar rom cremat, llençar cohets i sortejar un dels quadres. En Ricard Rex explica que molts cops la gent descon-

fia quan se li lliura un número pel sorteig i no en vol saber res perquè es pensa que se li farà pagar. Per a Antoni Boronat "el problema de Santa Coloma és greu, el nivell cultural és molt baix".

Una de les amargors d'aquest grup rau en la poca capacitat d'atracció que tenen vers la joventut que s'inicia en la pintura. El degà dels Coloristes, en Didac Roig, de 83 anys